

„Dà, dobro vé m, da nisi ti“, ponovi on. „Druga dekleta na tvojem mestu bi se ne zmenila za to; nasmejala bi se ter pozdravljala snubače. Toda ti, Zalika, nisi taka. Ko bi me takó... sčasoma... hotela...“

Zalika se je naglo zganila, da mu je zaostala besede in mu podrla vse upanje.

„Bog mi je priča“, nadaljuje mladeneč, „ne zaželel bi nikdar nič nemogočega. Ne boj se, Zalika, nikdar ti nočem greniti življenja. Vidim, da ti ženitev sedaj še ni v glavi... Hotel sem samó reči, da sčasoma, pozneje... Ko bi se navadila gledati ná-me“.

Pričakoval je njene spodbudne besede, toda ona je ni mogla izgovoriti. Stala je osupla, nemirna in lice se ji je takó spremenilo, oa je jelo biti Franceta strah.

„Nemara pa si zaljubljena že v koga družega?“ zakliče. Oster in hripav glas ga je kar dušil v tem trenutku; poslednjo besedo je komaj bilo moči slišati.

Vedel je, česar se je bal.

Zalika je bila kakor na žrjavici,

Dalje časa nista spregovorila med seboj besedice; le on je slišal, kakó ji je utripalo srcé in zdelo se mu je, da sliši neko tuje, sovražno imé.

„Ti ljubiš drugega“, nadaljuje polagoma kakor po dolgem pomisleku, ali kakor bi premagoval svoje burne občutke. „Dano ti je na voljo... prav imaš, prav!“ zakliče zopet. Dasi je imel na jeziku še besede: „Naj ti Bog odpusti!“ dejal je nježno, „Pojdi z Bogom, Zalika!“

Na to stopi v grmičje, iz katerega je prišel, ter se po stranski poti poda proti gozdu, prepustivši Zaliko, da je šla, kamor je hotela. Zala deklica je gledala nekaj časa za njim, vzdihnila ter šla svojo pot, a vse njene misli so bile pri Tomažu.

Ko se je opoldne vračala domov, srečala je Tomaža, ko je gnal vola. Od učeraj, ko je bežeč iz hiše zagledal bližajoče se snubce, ni ga videla nikjer. Vickov sinek mu je nesel zajutrek na polje. Ni mu torej bilo znano, kaj se je dalje zgodilo; samò njegove sokolove oči so opazile Franceta, ki se je plazil po poti, po kateri bi imela priti Zalika.

Poganjajoč vola in žvižgajoč si nekak nerazumljiv napev, je šel spredaj in glasovi, ki so mu prihajali iz ust, so bili nekako zbadljivi.

Ni precej pozdravil Zalike, ki je šla z brašnom plevela po poti; delal se je, kakor da je ne vidi. Časih je udaril z leskovko nedolžna vola, dasi nista uhajala s poti, marveč korakala potrpežljivo in ubogljivo proti domu, kakor je treba.

Še le pred dvoriščem Lenartovega poslopju se Tomaž ustavi.

„No tedaj, kedaj bo svatba?“ upraša zamolklim glasom.

Zalika se veselo zasmee.

„Kaka svatba?“ upraša, kakor ne bi razumela, na kaj je meril.

Tomaž jo po strani pogleda, če bi se mar ne hotela, ž njim šaliti, ali pa si je nemara res le sam domišljeval, da bo iz tega nastala svatba?*

„Nù, učerajšnji snubači?“ zakliče, „snubači šepavega Franceta,“

„Snubači!“ odgovori prezirljivo, „hm, snubači so odšli, kakor so prišli!“

„Nisi jih sprejela...?“ zakliče Tomaž, pridrževaje sapo.

Namesto odgovora ga je pogledala vsa razgreta ljubezni. Takoj je spoznal, da teh snubačev ni mogla sprejeti, ker za njo je bil le on jedini na svetu!

Novice.

— Osebne vesti. Župnijskima upraviteljema sta imenovana Fr. Juvan za Logatec in Jernej Bernard za Postojno. — Računski revident Fr. Bergant je imenovan računskim svetnikom pri deželni vladi. — Stavbena pristava Leon Blondek v Kranju in K. Grünhut v Lincu sta imenovana inženjerjema pri deželni vladi na Kranjskem. —

— Mestna hranilnica ljubljanska ne bode znižala obrestne mere za hranilne uloge, ampak bode tudi v prihodnje obrestovala uloge po 4% in bode sama plačevala novi rentni davek, tako da bodo vlagatelji dobivali cele 4% obresti od ulog. Mestna hranilnica ljubljanska je danes največji slovenski denarni zavod, ima že blizu pet milijonov ulog in je popolnoma varen zavod, ker za vse uloge jamči mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

— Notarska zbornica. Pri volitvi v notarsko zbornico dne 21. t. m. je bil izvoljen predsednikom notar Ivan Gogola, kot odborniki notarji Viktor Globočnik v Kranju, Niko Lenček v Škofjiloki, Ivan Plantan v Ljubljani, dr. Albin Poznik v Novem mestu, Luka Svetec v Litiji in dr. Fran Vok v Ljubljani, kot namestnika pa notarja Anton Komatar na Vrhniki in Stanko Pirnat v Mokronogu.

— Nov denarni zavod. V Domžalah so osnovali hranilnico in posojilnico po Raiffeisenovem sistemu.

— Umrl je župnik v Podbrezjah Janez Golob, v starosti 56 let.

— Tovarniška firma G. Tönnies v Ljubljani je praznovala dne 21. novembra na jako slovesen način petdesetletnico svojega obstanka. Dotične slavnosti so se mej drugimi udeležili deželnovladni svetnik dr. Rülling, predsednik trgovinske in obrtniške zbornice Perdan, cesarski svetnik Murnik, magistratni svetnik Šešek itd.

— Boj za slovensko šolo v Gorici se začenja popolnoma iznova, ker je mestni poverjenik zakrivil „formalno pomoto“, da ni koj od početka napravil nikakoršnega protokola o komisijonalnem ogledu poslopju pri sv. Roku.

— Kdo postane nadškof v Gorici? To vprašanje še vedno ni rešeno. Lahki govore, da prideta v poštev samo poreški škof Flapp in goriški prošt Jordan, dočim se je v parlamentu — pa menda neosnovano — zatrjevalo, da pride na to mesto ljubljanski knezoškof dr. Missia.

— Občinske volitve na Koroškem. Konec tekočega in začetkom prihodnjega leta vršile se bodo po raznih krajih na Koroškem nove občinske volitve. Tri četrtine slovenskih občin na Koroškem so še vedno v nemškutarskih rokah, nemškutarji se tudi že zdaj pripravljajo za boj, Slovenci pa se niti ne ganejo še. To je pač žalostno. Naj bi se poklicani možje vender že lotili dela.

— **Cesar v pogovoru z delegati.** Kakor običajno je po vsprejemu delegacij cesar ogovoril posamične delegate. Med ogovorjenimi je bil tudi slovenski posl. dr. Šusteršič. Cesar ga je povpraševal po razmerah v Ljubljani po potresu. Z italijanskimi delegati je cesar govoril po italijanski. Splošno se je opazilo, da se je cesar v svojih nagovorih do delegatov iz opozicije v avstrijskem parlamentu strogo izogibal vsaki opazki ozirom na notranji politični položaj.

— **Prazgodovinstvo.** Deželna vlada na Kranjskem je izdala ukaz, da se prazgodovinske najdbe naznanjajo konservatorju. Zares potrebno bi bilo, ako bi se ukrenilo nekaj, da bi naše zgodovinske najdbe ne romale v tujino, kjer jih vsekako bolje plačajo, a za našo domovino so izgubljene. Deželna vlada bi storila prav, ako bi stvar sama vzela v roko in jo krepko podpirala, pri tem pa se ne ozirala na privatne instrukcije, ki so dostikrat protivne stvari.

— **Hvalevreden ukrep.** Novomeški odvetniki in notarji so sklenili, pustiti svojim uradnikom nedelje in praznike popolnoma proste, dočim so doslej morali na take dni dopoldne delati v pisarni od 9. do 11. ure.

— **Otroci — požigalci** Dne 13. t. m. igrala se je petletna hčerka posestnika Martina Škrabe iz Iške vasi z žveplenkami in užgala očetov skedenj. Ogenj je upepelil skedenj in šupo ter vse pridelke. Škoda znaša 900 gld. — V vasi Dučici fare Radatovič je 17. t. m. pogorelo šest gospodarjev. Škoda je velika, ker so poleg hiš in gospodarskih poslopij zgoreli večinoma tudi letošnji poljski pridelki in krma. Zažgali so otroci, zakurivši pri svinjaku.

— **Poskušen umor.** Mestni tajnik v Gorici, dr. Vecchi, je navihanec prve vrste. V Trstu je vsled svoje navihanosti bil odpuščen iz službe. V Gorici je necega 76letnega moža z imenom Knez opeharil za več tisočakov, vsled česar ga je Knez počakal na ulici in ga poskusil umoriti, pa ga je samo nevarno ranil. Lahki izkoriščajo ta napad seveda v svoje namene in mu podtikajo politične motive.

— **Skrivnosten slučaj.** V Rudenci, občina Vistanj pri Podčetrniku, odšel je te dni posestnik Hernalc z doma, pustivši doma 18letno hčer Franico in oba sina, katerih je jeden 16, drugi 6 let star. Ko pride dekla domov, najde hčer ustreljeno na tleh ležati paško pa, katera je prej visela na steni, je bila zdaj naslonjena ob omaro. Dekle se, kakor priča že to, ni mogla sama ustreliti, brata pa trdita, da jima ni znano, kako se je nesreča zgodila.

— **Prijateljstvo mej psom in mačko.** V Kostanjevici je črna, komaj leto stara psica, katera doji poluletno belo mačko. Psica ni še nikdar vrgla in tudi sedaj ni breja. Ker je mačica psico vedno za bradavico vlekla, so se le-te napele, vime je oteklo in začelo mleko dajati. Obe živalici sta vedno skupaj in skrbi psica z materinsko ljubeznijo za mačko.

— **Slovenski vseučiliščniki dunajski** so nameravali reagirati na razne nemške demonstracije in provokacije in so se zjedini na naslednjo resolucijo „Živo uverjeni, da slovanske narodnosti naše države še niso dobile v narodnostnem oziru onih pravic, katere jim gredo po naravnem in zgodovinskem pravu, kakor tudi glede števila ljudstva, zahtevamo slovanski dijaki vseh dunajskih visokih šol jednoglasno, da se da svem slovanskim narodnostim naše države polna jezikovna ravnopravnost v uradu, v šoli in v javnem življenju, katera se jim dosedaj krati zlasti v prid nemške narodnosti. Pripoznavajoč, da se je zadnji čas Čehom vsaj deloma pripomoglo do pravic, vztrajamo pri tem, da se istim potom nadaljuje, dokler ne ne zadobé vse narodnosti slovanske svojih pravičnih zahtev v polnem obsegu. Slovanski dijaki obsojamo odločno vse pojave nemškega sovraštva, zlasti pa vse izjave nemških nasprotnikov, s katerimi ne žalijo le našega narodnega čuta, marveč, nasprotujè zadostitvi naših pravičnih terjatev, zahtevajo trajno hegenomijo in nasilno gospodstvo Nemcev nad Slovani.“ To

resolucijo so nameravali visokošolci utemeljevati na zborovanju, katero je sklical „klub avstrijskih narodnosti“ na Dunaji. a ker jim je to rektovat prepovedal, so vso stvar razglasili po tistih. Rektorat dunajskega vseučilišča stoji pač popolnoma v taboru nemških nacionalcov in si šteje v posebno nalogo preprečiti vsako slovansko izjavo.

— **Nesreča na železnici.** Pri postaji Horaždovice Franc Jožefove železnice se je te dni zjutraj primerila velika nesreča. V dunajski, v Heb vozeči vlak, kateri pride ob 5. uri 28 min. zjutraj v Horaždovice, je zadela lokomotiva. Vlak je bil močno zaseden. Potniki so skoro vsi spali. Lokomotiva je pridvela z vso silovitostjo od zadaj in zadela ob vlak s tako močjo, da je več vagonov kar skupaj stisnila in jih vrgla z relsev. Zadnji štirje vagoni so bili tako stisnjeni, da se potniki niso mogli ganiti, le jeden, potovalec Pick, je utegnil skočiti skozi okno. Štirje vagoni so bili popolnoma zdrobljeni. Na pomoč prihiteli ljudje niso mogli do ponesrečencev, ampak so morali dobiti orodje, da so si naredili pot v te vagone. 14 potnikov je bilo na glavi in na gorenjem delu telesa poškodovanih, večinoma nevarno. Prenesli so jih v bolnico v Plzen.

— **Spomenik Billrothu.** Dne 7. t. m. so odkrili na dunajski univerzi spomenik slavnemu kirurgu, profesorju Billrothu, v navzočnosti mnogobrojnega občinstva. Billroth je bil najslavnejši učenjak-kirurg (ranocelnik) tega stoletja, kajti delal je v svoji stroki pravcate čudeže. Umrl je v Opatiji.

— **Podjetne ženske.** Kakor se poroča iz New Yorka, odpelje se 1. decembra 60 žensk v Klondyke, v deželo zlata. Vsaka je vplačala približno 2000 gld. in v to svrhu so si najele ladijo. Vse si hočejo pridobiti veliko denarja. Seboj bodo imele tudi bolnico in jedno zdravnico. Nekatere so namenjene otvoriti hotele, gostilne, jedna pa ima celo ogromno knjižnico seboj, s pomočjo katere si kani služiti denar. Razun voditeljice ni nobena vseh šestdesetih žensk nad 24 let stara. Morda si gredo tja tudi iskat — moža! —

— **Radikalno zdravljenje.** Neka londonska elegantna dama je imela na obrazu skoraj popolne „kotelete“ in čedne brke; zato je hotela, da se oprosti tega nepridiprav okraska s pomočjo Röntgenovih žarkov. Zdravnik ji je namreč garantiral, da bo imela potem čisto, gladko in lepo kožo. Po treh poskusih ni bilo videti nobenega uspeha. Po četrtem uplivanju žarkov pa je dama res izgubila i „kotelete“ i brčice, z njimi vred pa tudi vso — kožo z obraza. Dama sedaj toži modernega zdravnika.

— **Grozna tragedija.** V Lugosu je razneslo na plavžu velik kotel, kar je prizadelo strojniku strašne opekline. Prinesli so ga domov. Soproga ponesrečenca je poslala svojo šestletno dekletce s steklenico v lekarno po zdravil. Dekle je teklo; na cesti pa je padlo in sicer na črepinje ubite steklenice ter si prerezalo žile na vratu. Otroku je na cesti otekla kri, še predno je prišla pomoč. Tudi strojnik je nekaj dnij za tem vsled strašnih ran umrl. Uboga žena pa hoče od žalosti kar zblazneti.

— **Poroka v zverinjaku.** V Bostonu v Ameriki je bila nedavno temu čudna poroka, kateri je prisostvovalo ogromno radovednega občinstva. V kleti dveh levov sta se poročila Artur Stadrassy in Karlota Wibergova. Mej poroko, katero je izvršil župnik George Rader, se zverine niti niso ganile, vendar je bilo občinstvo silno razburjeno ob tem prizoru. Ravnatelj zverinjaka pa je imel isti dan lepih dohodkov.

— **Petdesetletnica ruskega novinarja.** M. Stasiljevič, zasnovatelj in upravitelj ruske revije „Vjesnik Jevropi“, je praznoval pred nekaterimi dnevi petdesetletnico svojega delovanja na polju književnosti. Stasiljevič je bil prej profesor na petrograjskem vseučilišču in odgojitelj prestolonaslednika.

Nikolaja (starejšega brata cara Aleksandra III) Početkom šestdesetih let pa se je lotil novinarstva, na katerem polju si je stekel velikih zaslug. Petrograjsko mestno zastopstvo osnuje več šol in ustanovi več štipendij pod imenom Stasiljeviča.

— **Kuga v Indiji.** Iz Bombaya se poroča, da se je uvelo strogo nadzorstvo na železnici. Vse osebe ki so se pripeljale po železnici iz okuženih krajev, morajo ostati skozi šest dni v karanteni. Štirje Evropejci, ki so oboleli za kugo mej vožnjo, so bili prenešeni v bolnico.

— **Konec sveta.** Leta 1899, dne 13. novembra, torej malo pred otvorjenjem pariške svetovne razstave utegne biti konec sveta. Znani Rudolf Falb pripoveduje, da istega dne naša zemlja morda trči ob planet „Tempel“ in se razbije. Planet bode bežal v istem času preko tira naše zemlje in je toraj mogoče, da trčita planeta drug ob drugemu. Ako pa bode hotela sreča, da se to ne zgodi, pa je gotovo, da bodo padali gosti zvezdni utrinki „heonid“ Tako prerokuje Falb. V pomirjenje človeštva pa treba konstatovati, da je ta vremenski prorok porokoval že marsikaj, kar se — ni zgodilo.

— **Ruska vojaška godba v Parizu.** Te dni se nahaja vojaška godba Preobrašenskega polka v Parizu, kjer igra tudi na predstavah v veliki operi pariški. Seveda je navdušenje francoskega naroda ob tej priliki bogateje za jedno točko. Značilno pa je, da tega slučaja omenja tudi neki tržaški nemški list z nekakim vihanjem nosu in načinom, ki bi hotel dati umeti, da Nemcem kar „nič“ ne imponuje rusku-francosko prijateljstvo.

— **700 let, odkar rabimo premog.** Letos je minulo že 700 let, odkar so ljudje našli premog in ga jeli spoznavati kakor kurivo. V početku so se zelo ogibali tega kuriva, menda zato, ker je smrdelo; in v 14. stolotju je bil uveden na Angležkem zakon, po katerem bi bil kaznovan s smrtjo vsakdo, ki bi kuril s premogom. No, kolika razlika mej sedaj in tedaj!

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg števil. 20.

Trpotčev sok nepresekno deluje pri vsih prehlajenjah dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono: (9) (79—3)

»Velecenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje znance. Jaz sem od dveh steklenic od neznosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsim prsobolnim. S poštovanjem. — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.

Pazinaj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti oni samo je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici stočnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg števil. 20.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 20. novembra t. l.: 9, 17, 39, 30, 80.

V Trstu dne 20. novembra t. l.: 58, 48, 4, 68, 7.

V Pragi dne 24. novembra t. l.: 56, 62, 54, 25, 48.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 15. nov. 1897. Pšenica gld. 12 20 kr. rž gld. 8 20 kr., ječmen gld. 6 50 kr., oves gld. 7 — kr. ajda gld. 9 — kr., proso gld. 7 — kr., turšica gld. 6 20 kr., leča gld. 12 — kr., grah gld. 12 — kr., fižol gld. 10 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Kuverte s firmo

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejenji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmacevtskih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih (60—8) oblastev. (19)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprt vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem ničvrednejšo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece ničvrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.